

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 73 PŽ-5033/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Gorane Aralice Martinović, sutkinje izvjestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad stečajnim dužnikom INGOTEH d.o.o. za graditeljstvo i usluge, OIB 80617411375, MBS 030213284, Osijek, Ulica Martina Divalta 195, odlučujući o žalbi vjerovnika ODVJETNIČKO DRUŠTVO ŽELJKO ŠVEDL & VEDRANA ŠVEDL BLAŽENKA j.t.d. iz Osijeka, Trg Ante Starčevića 10/1, OIB 78337073299, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-461/2019-227 od 30. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 3. prosinca 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba Odvjetničkog društva Željko Švedl & Vedrana Švedl Blaženka j.t.d. iz Osijeka, Trg Ante Starčevića 10/1, te potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-461/2019-227 od 30. listopada 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Osijeku je utvrdio da je prihvaćen Izmišljeni Plan restrukturiranja predstečajnog dužnika od 20. listopada 2020. i potvrdio Predstečajni sporazum zaključen između dužnika i vjerovnika, kojim se dužnik obvezao namiriti vjerovnike u iznosima i na način kako je to navedeno u Izmišljenom Planu restrukturiranja od 20. listopada 2020.

Tako je prvostupanjski sud odlučio jer je utvrdio da su ispunjeni svi uvjeti za prihvaćanje Izmišljenog Plana restrukturiranja jer su za prihvaćanje Predstečajnog sporazuma glasovali vjerovnici koji čine kvalificiranu (apsolutnu) većinu sukladno čl. 59. st. 2. Stečajnog zakona. U ispitivanju (negativnih) procesnih pretpostavki za potvrdu predstečajnog sporazuma (čl. 61. Stečajnog zakona), prvostupanjski sud je utvrdio da niti jedan vjerovnik nije učinio vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju ne provedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Pobijano je rješenje prvostupanjski sud donio primjenom odredaba čl. 58., čl. 59. i čl. 61. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Odvjetničko društvo Željko Švedl i Vedrana Švedl Blaženka j.t.d. iz Osijeka, trg Ante Starčevića, u bitnome ukazujući na postojanje bitnih povreda u postupanju, na nepravilnu primjenu materijalnog prava i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, s prijedlogom da se rješenje ukine.

Dužnik u odgovoru na žalbu predlaže odbiti žalbu žalitelja kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava i utvrđeno je da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Iz podataka u spisu proizlazi da je sud utvrdio popis vjerovnika s pravom glasa sukladno čl. 57. SZ-a odnosno njih 183 s ukupnim iznosom tražbina od 240.840.819,35 kn, a svi vjerovnici činili su jednu skupinu za glasovanje, budući da je planom restrukturiranja predviđeno da se dužnik obvezuje platiti svim vjerovnicima utvrđene tražbine pod jednakim uvjetima. Na ročištu za glasovanje o Planu restrukturiranja predan je 41 obrazac za glasovanje te su svi obrasci bili za prihvatanje Plana restrukturiranja, što znači da je za prihvatanje Izmijenjenoga Plana restrukturiranja glasovalo 119 vjerovnika, a protiv Plana je glasovalo 64 vjerovnika. Prvostupanjski sud je utvrdio da vjerovnici koji su glasovali za Plan restrukturiranja raspolažu tražbinom utvrđenom u vrijednosti od 206.023.280,05 kn, što čini 85,54% utvrđenih tražbina, dok je protiv Plana glasovalo 64 vjerovnika, uzimajući u obzir i vjerovnike koji nisu glasovali i za koje se smatra da su protiv plana restrukturiranja, a koji svi skupa raspolažu s tražbinama utvrđenima u vrijednosti od 34.817.538,70 kn, a što čini 14,46%.

Stoga je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem utvrdio da je prihvaćen izmijenjeni Plan restrukturiranja predstečajnog dužnika i potvrdio predstečajni sporazum jer su za prihvatanje predstečajnog sporazuma glasovali vjerovnici koji čine kvalificiranu većinu sukladno čl. 59. st. 2. SZ-a.

Odredbom čl. 61. st. 1. SZ-a propisano je da će sud rješenjem utvrditi prihvatanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum, ako vjerovnici prihvate plan restrukturiranja, osim ako: (1) koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, (2) iz plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine, (3) planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena ili (4) je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta. Dakle, to su jedine zakonom propisane pretpostavke zbog kojih sud ne bi mogao utvrditi prihvatanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum.

Na pravo glasa vjerovnika za glasovanje o planu restrukturiranja, na odgovarajući se način primjenjuju pravila Stečajnog zakona o utvrđivanju prava glasa u stečajnom planu (čl. 56. SZ-a), a one upućuju na odredbe o pravu glasa stečajnih vjerovnika. Pravo glasa imaju vjerovnici čije su tražbine utvrđene, a oni čije su tražbine osporene imaju pravo ako postojanje tražbine dokazuju ovršnom ispravom, osim ako se javnom ili javnoovjerenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine (čl. 106. SZ-a). Razlučni vjerovnici imaju pravo glasa kao stečajni samo ako im je dužnik i osobno odgovoran i ako se odreknu svog prava na odvojeno namirenje (čl. 323. SZ-a). O planu se glasa po skupinama (čl. 59. SZ-a), s odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu. Smatra se da su vjerovnici prihvatili plan ako je za njega glasovala većina svih vjerovnika i ako u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan, dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv. To znači da je za prihvaćanje plana restrukturiranja potrebno ispunjenje dva uvjeta u pogledu većina: a) većina ukupnog broja svih vjerovnika (neovisno o iznosima tražbina, riječ je o apsolutnoj većini, a ne samo onih koji su glasovali) i b) najmanje 66,67% utvrđenih tražbina vjerovnika po svakoj skupini.

Žalitelj ne ističe razloge vezano za način glasovanja i kvalificiranu većinu u smislu odredbe čl. 59. SZ-a u vezi s odredbom čl. 308. SZ-a i činjenicu da je zakonom popisana većina vjerovnika prihvatila dužnikov izmijenjeni plan restrukturiranja.

Žalitelj ističe da se Izmijenjenim planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno vjerovnik očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, da Izmijenjenim planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena, te da je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital društva, a da članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima, donijeli odluku kojom se to dopušta.

Žaliteljev navod da može svoja prava kvalitetnije ostvariti u slučaju neprovođenja restrukturiranja poslovanja dužnika, ne čini vjerojatnim da se Izmijenjenim planom restrukturiranja društva Ingoteh d.o.o. umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno vjerovnik očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Pogotovo stoga jer je dužnik u svom planu restrukturiranja učinio vjerojatnim da bi se eventualnim otvaranjem stečajnog postupka nad njim, obustavilo poslovanje, te unovčila imovina na kojoj su upisani razlučni vjerovnici (žalitelj nema osiguranu tražbinu), s tim da žaliteljeva tvrdnja da bi bolje namirio svoju tražbinu pretvaranjem u temeljni kapital društva svoje ostvarenje vezuje za neizvjesne okolnosti koje nije moguće izvjesno predvidjeti.

Vjerovnici su glasovali o dužnikovom planu restrukturiranja, te je većina vjerovnika koji raspolažu s vrijednostima tražbina u visini od 206.023.280,05 kn, što čini 85,54% glasala za prihvaćanje dužnikovog plana restrukturiranja od 20. listopada 2020.

Dužnikovim prihvaćenim planom restrukturiranja predviđeno je namirenje svih vjerovnika na način: A) Vjerovnik otpušta Dužniku dio svoje tražbine u iznosu od 35%. B) Dužnik namiruje Vjerovniku umanjenu dio iznosa utvrđene tražbine u visini od 30% i to na način: B.1.) Iznos od 20% tražbine namiriti u roku od šest godina nakon isteka počeka obročno, kvartalno, u jednakim iznosima kvartalnog obroka (u jednakim tromjesečnim anuitetima) koji dospijevaju po isteku svakog pojedinog kvartala za koji se obveza odnosi.

Početak počinje s danom pravomoćnosti rješenja nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum, a završava u roku od 24 mjeseca. Obveza za prvi kvartal nakon isteka počeka dopijeva po isteku prvog punog kvartala koji slijedi nakon isteka počeka, a sve daljnje obveze dopijevaju istekom svakog slijedećeg kvartala. B.2.) Preostali iznos od 10% tražbine namiriti jednokratno (bullet) istekom drugog punog kvartala koji slijedi nakon isteka posljednje rate obveze navedene u prethodnoj točki B.1.). Na tražbine iz točke B.1.) i B.2.) obračunavati će se kamate od 2,5% godišnje koje teku od dana pravomoćnosti rješenja nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum do namirenja svakog pojedinog iznosa tražbine, koje se obračunavaju i evidentiraju vanbilančno i dopijevaju na naplatu jednokratno (bullet) istekom drugog punog kvartala koji slijedi nakon isteka obveza iz točke B.2.). C) Ostatak tražbine u iznosu od (35%) svake pojedine tražbine pretvara se u financijski hibridni instrument „Mezzanine“ razmjerno udjelima svake pojedine tražbine u ukupnim tražbinama vjerovnika koji sudjeluju u predstečajnom sporazumu i to: C.1.) Vjerovnici financijskog instrumenta „Mezzanine“ imaju pravo prijenosa / konverzija tražbina po „Mezzanine-u“ u „Senior dug“ na kraju poslovne godine koja slijedi nakon isteka posljednje rate obveze navedene u točki B.2.) i to isključivo u slučaju da je limit konverzije (omjer Neto Duga i iznosa EBITDA Dužnika) na kraju promatrane godine niži od 4,25. C.2.) Razmjerni dio „Mezzanine-u“ za prijenos u „Senior-dug“ će biti određen tako da omjer Neto Duga Dužnika nakon prijenosa tog dijela „Mezzanine-a“ u „Senior-dug“ i iznosa EBITDA Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) bude najviše na razini limita konverzije (4,25). Prijenos se provodi pro rata, razmjerno udjelu svakog pojedinog vjerovnika „Mezzanine-a“ u ukupnom iznosu „Mezzanine-a“ u trenutku prijenosa „Mezzanine-a“ u „Senior dug“. Revizor, u svom izvještaju o obavljenoj reviziji financijskih izvješća za predmetnu poslovnu godinu, utvrditi će i objaviti da li su se stekli uvjeti za provedbu prijenosa/konverzije po „Mezzanine-u“ u „Senior dug“ iz točke C.1.) i C.2.). U slučaju ispunjenja uvjeta za pretvaranje „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ vjerovnici će u roku od 30 dana od dana objavljivanja revidiranih godišnjih financijskih izvješća Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) osobno pisanim putem izvijestiti dužnika da „Mezzanine“ pretvaraju u „Senior dug“. Ukoliko vjerovnici u roku 30 dana ne upute Dužniku navedenu pisanu izjavu, gube pravo pretvaranja „Mezzanine-a“ u „Senior dug“. Prijenos „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ se provodi najkasnije 30 dana od proteka roka za dostavu izjave vjerovnika Dužniku da „Mezzanine“ pretvaraju u „Senior dug“. C.3.) Dužnik se obvezuje namiriti vjerovnicima „Senior dug“ nastao pretvaranjem financijskog instrumenta „Mezzanine-e“ u roku od šest godina bez počeka u jednakim tromjesečnim anuitetima koji dopijevaju 31. ožujka, 30. lipnja, 30. rujna i 31. prosinca svake godine, od kojih prvi anuitet dopijeva na prvi od navedenih datuma koji nastupi nakon isteka tromjesečja od pretvaranja „Mezzanine-a“ u „Senior dug“, a posljednji anuitet 6 godina od dopijevanja prvog anuiteta. C.4.) U slučaju da su se stekli uvjeti za provedbu prijenosa/konverzije po „Mezzanine-u“ u „Senior dug“ na tražbine iz točaka C.1.) i C.2.) obračunati će se kamate od 2,5% godišnje koje teku od dana pravomoćnosti rješenja nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum do namirenja svakog pojedinog iznosa tražbine, koje se obračunavaju i evidentiraju vanbilančno i dopijevaju na naplatu jednokratno (bullet) istekom drugog punog kvartala koji slijedi nakon isteka obveze iz točke C.3.). C.5.) Preostali ukupni iznos tražbina vjerovnika po „Mezzanine-u“ koji istekom krajnjeg roka dopijevaju „Mezzanine-a“ nije pretvoren u „Senior dug“ namiruje se, izborom vjerovnika: C.5.1.) Unosom tražbine s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u temeljni kapital društva Dužnika pri čemu će se udjeli svakog pojedinog vjerovnika odrediti proporcionalno udjelu njegove pojedinačne tražbine u ukupnim tražbinama svih navedenih vjerovnika „Mezzanine“. U slučaju neispunjenja uvjeta za pretvaranje „Mezzanine-a“ u

„Senior dug“ vjerovnici će u roku od 30 dana od dana objavljivanja revidiranih godišnjih financijskih izvješća Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) osobno pisanim putem izvijestiti dužnika da „Mezzanine“ pretvaraju u temeljni kapital društva. Ukoliko vjerovnici u roku 30 dana ne upute Dužniku navedenu pisanu izjavu, gube pravo pretvaranja „Mezzanine-a“ u temeljni kapital društva. ili C.5.2.) Otpisom preostalih tražbina s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a“, uz otpust duga Dužniku sukladno članku 203. ZOO-a. Ukoliko se vjerovnik osobno pisanim putem nije opredijelio za pretvaranje „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ ili temeljni kapital društva u roku od 30 dana od dana objavljivanja revidiranih godišnjih financijskih izvješća Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) smatrat će se da se opredijelio za otpust duga Dužniku opisan pod ovom točkom C.5.2.).

Slijedom svega navedenog, budući da je propisana većina vjerovnika koji raspolažu s vrijednostima tražbina u visini od 206.023.280,05 kn, čini 85,54% glasala za Izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika te s obzirom na to da niti jedan od vjerovnika pa niti žalitelji nisu tijekom prvostupanjskog postupka učinili vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika (čl. 61. st. 1. al. prva SZ-a), a prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da ne postoji koja od drugih pretpostavki za donošenje rješenja kojim se utvrđuje uskraćivanje potvrde predstečajnog sporazuma i obustavlja postupak, odluku prvostupanjskog suda o potvrdi predstečajnog sporazuma prihvaća i ovaj sud.

Slijedom iznijetog, valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 3. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: 1789b-53dd7

Kontrolni broj: 01cbc-68bd4-eb379

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.